

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 19 oktober 2015 uitspraak gedaan betreffende het beroep van

....., hierna: appellant,

welk beroep was gericht tegen

het besluit van **de examencommissie van de Rotterdam School of Management Erasmus University (RSM/IBA)**, hierna: verweerder.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 19 oktober 2015. Appellant is niet ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigd door en, respectievelijk secretaris en lid van de examencommissie RSM.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft voor zijn examen International Management op 28 april 2015 een voldoende (7,5) behaald. Op 4 mei 2015 heeft hij zich daarover bij verweerder beklagd. Op 27 mei 2015 zond appellant aan een schrijven waarin hij -kort samengevat- zijn ongenoegen over de gang van zaken wat betreft (de reacties op zijn klacht over) zijn te lage cijfer voorlegt. Op 27 mei 2015 heeft verweerder de reactie van..... aan appellant doen toekomen. Naar aanleiding van de reactie van appellant hierop heeft verweerder aan een second opinion gevraagd. Bij brief van 26 juni 2015 liet verweerder weten dat de second opinion heeft geleid tot het oordeel dat het cijfer passend is. Op 8 juli 2015 stelde appellant beroep in. Tijdens een bijeenkomst op 6 augustus 2015 naar aanleiding van het beroepschrift heeft hij zijn gronden van beroep kunnen toelichten en is geprobeerd te schikken. Bij brief van 31 augustus 2015 wordt appellant medegedeeld dat het cijfer 7,5 wordt gehandhaafd. Wel wordt appellant aangeboden het schriftelijk deel van het examen opnieuw te laten beoordelen. Daarbij geeft verweerder aan dat de presentatie niet kan worden overgedaan. Op 20 september 2015 reageert appellant -kort samengevat- dat hij zijn presentatie wil overdoen en graag tijdige reactie van verweerder verlangt. Op 28 september 2015 vraagt het secretariaat aan appellant om een reactie op een voorstel van verweerder van 1 september 2015 voor een schikking. Op 28 september 2015 laat appellant weten dat hij reeds heeft gereageerd en vraagt hij in bepaalde bewoordingen om spoed omdat op 17 oktober 2015 zijn diploma-uitreiking is. Daarnaast diende appellant op 28 september 2015 een klacht in tegen de vertraging in de procedure en de manier waarop volgens hem is ingegaan op zijn bezwaren; hij is van mening dat zijn etnische achtergrond een negatieve rol speelt bij verweerder. Aan appellant is op 1 oktober medegedeeld dat zijn klacht van 28 september 2015 als aanvullende grond van zijn beroepschrift is gevoegd.

Verweerder heeft in oktober een verweerschrift (ongedateerd) ingediend.

II. Motivering

1. Appellant volgt sinds 1 september 2014 aan de EUR het programma MSc Finance and Investments. Appellant heeft voor zijn examen International Management op 28 april 2015 een voldoende (7,5) behaald. Dit vak bestond uit een schriftelijk deel en een presentatie. Appellant vindt zijn behaalde cijfer van 7,5 niet passend. Hij voert daarvoor verschillende argumenten aan. Appellant is van mening dat zijn werk niet goed heeft gelezen of dat het niet goed heeft begrepen. Verder vindt hij dat onvoldoende is ingegaan op zijn aangevoerde klacht. Over de second opinion door is appellant evenmin tevreden. Volgens appellant begrijpt de situatie niet en herhaalt hij in een eenvoudiger versie hetgeen aan appellant al liet weten. Hij verzoekt om zijn examen en met name zijn presentatie opnieuw te mogen doen. Hij wil graag cum laude afstuderen. Appellant laat weten dat als hij in de gelegenheid zou zijn gesteld, zijn situatie in persoon met iemand te bespreken, zijn kwestie dan snel opgelost geweest zou zijn. Appellant beschrijft zichzelf als een bovengemiddeld student die niet eerder een lager cijfer dan een 8 behaalde. Tot slot voelt appellant zich door verweerder gediscrimineerd vanwege zijn afkomst.
2. Verweerder wijst er in zijn verweerschrift op dat naar aanleiding van de klacht van appellant dr. zijn examen opnieuw heeft bekeken en dat er door prof. dr. desgevraagd een second opinion is gegeven. De uitkomst in beide gevallen is dat het cijfer 7,5 passend wordt bevonden. Verweerder heeft appellant aangeboden het schriftelijk deel over te maken; voor de presentatie is dat niet mogelijk omdat dat een activiteit met anderen in een klas is met discussie, vragen en antwoorden. Tot slot vindt verweerder het idee van appellant om cum laude te willen afstuderen niet realistisch omdat het te behalen cijfer dan minimaal 9,5 zou moeten zijn.
Wat betreft de ervaren discriminatie door appellant merkt verweerder op dat zij hiervoor geen gronden ziet. Ten eerste was verweerder zich niet bewust van de nationaliteit van appellant. Daarnaast ontvangt appellant zijn master's degree en diploma.
3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Volgens artikel 7.12c van de WHW is de beoordeling van examens de discretionaire bevoegdheid van de examinatoren. Echter, onder bepaalde omstandigheden kan een tweede beoordeling gerechtvaardigd zijn.

Verweerder heeft aanleiding gezien om appellant het schriftelijk deel van het examen opnieuw te laten doen of het door appellant gemaakte examen opnieuw te laten beoordelen. Dit laatste leidde niet tot een ander cijfer. Appellant is verder niet ingegaan op het aanbod het schriftelijke examen opnieuw te maken. Het mondeling tentamen kon door de vorm van tentamineren niet opnieuw worden gedaan, zoals verweerder steeds heeft aangegeven. Desondanks bleef appellant erbij dat hij zijn mondelinge presentatie over wenste te doen. Overigens onderschreef appellant dat de duur van zijn presentatie te lang was.

Het college betreurt dat appellant geen gebruik wenst te maken van de aangeboden gelegenheid met betrekking tot het schriftelijk deel van het examen met name nu het mondelinge gedeelte niet kan worden overgedaan. Met betrekking tot de langere duur van de gehele procedure wijst het college ook op de stukken die van de zijde van appellant gedurende de procedure ingebracht werden waarop vervolgens reactie diende te volgen. Verder rekent het college appellant aan dat hij (zonder redenen van afmelding) niet op de hoorzitting is verschenen. Tot slot is het college niet gebleken dat er aan de kant van verweerder sprake was van discriminatie van appellant; hij heeft dit ook niet kunnen concretiseren.

Nu de beslissing van verweerder ook niet op andere gronden voor vernietiging in aanmerking komt, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

III. Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant ongegrond.